

Prof. univ. dr.
PETRE BUNECI

Asist. univ. dr.
BOGDAN BUNECI

INSTITUȚII DE DREPT PENAL

TESTE GRILĂ

- partea generală –
- partea specială –

Prof. univ. dr.
PETRE BUNECI

Asist. univ. dr.
BOGDAN BUNECI

INSTITUȚII DE DREPT PENAL

TESTE GRILĂ

– partea generală –
– partea specială –

Universul Juridic
București
-2014-

Editat de **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Copyright © 2014, **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin
S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul
scris al **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI
COMERCIALIZAT DECÂT ÎNSOTIT DE SEMNĂTURA
AUTORULUI ȘI ȘTAMPILA EDITORULUI, APLICATE PE
INTERIORUL ULTIMEI COPERTE.**

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BUNECI, PETRE**

**Instituții de drept penal: teste grilă: conform noului Cod
penal / Petre Buneci, Bogdan Buneci. - București: Universul Juridic,
2014**

Bibliogr.

ISBN 978-606-673-389-2

I. Buneci, Bogdan

343(498)(079.1)

REDACTIE: tel./fax: **021.314.93.13**
tel.: **0732.320.666**
e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL tel.: **021.314.93.15**
DISTRIBUȚIE: fax: **021.314.93.16**
e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

TESTE GRILĂ

pentru examenul de licență la Facultatea de Drept
și Științe Administrative din cadrul Universității Ecologice

Lucrarea de față cuprinde testele grilă destinate pregătirii studenților în vederea susținerii examenului de licență la Facultatea de Drept și Științe Administrative. Aceasta reprezintă un sprijin și un instrument util pentru cei care își testează nivelul cunoștințelor de specialitate.

De asemenea, acest gen de lucrare, care cuprinde și răspunsurile, nu poate în niciun caz să suplinească studiul individual și cunoștințele de specialitate pe care absolvenții unei facultăți de drept trebuie să le dețină în vederea susținerii licenței.

De remarcă este faptul că prezenta lucrare este actualizată în funcție de ultimele modificări legislative intervenite, respectiv Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, pusă în aplicare prin Legea nr. 187/2012, publicată în M. Of. nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, intenția autorilor fiind aceea de a oferi celor interesați întrebări care să reprezinte un test util nivelului de cunoștințe necesar susținerii unui astfel de examen.

Am apreciat că este oportun a analiza aspectele consacrate de doctrină în funcție de instituțiile de drept penal care fac parte din programa susținerii examenului de licență la Facultatea de Drept și Științe Administrative din cadrul Universității Ecologice.

Fără a avea pretenția că au fost cuprinse toate domeniile din partea generală și specială a dreptului penal, apreciem că lucrarea reprezintă o șansă pentru cei care susțin examenul de licență deoarece au posibilitatea de a-și verifica capacitatea necesară desfășurării unei bune activități în domeniul juridic.

Prof. univ. dr.
Petre Buneci

Instituții de drept penal – Partea generală

Capitolul I Infrațiunea

Secțiunea 1 ***Infrațiunea și conținutul acesteia***

1. Constituie *infrațiune* fapta care îndeplinește următoarele condiții necesare și suficiente:

a) este săvârșită cu vinovăție; este prevăzută de lege; prezintă pericol social sau natural și este nejustificată;

b) prezintă pericol social; este săvârșită cu vinovăție; este prevăzută într-o ordonanță simplă emisă de Guvern;

c) este prevăzută de legea penală, este săvârșită cu vinovăție, este nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o.

2. Legalitatea sancțiunilor de drept penal privește:

a) doar măsurile de siguranță ce pot fi luate față de minorul care a săvârșit fapte prevăzute de legea penală;

b) aplicarea unei pedepse stabilită în afara limitelor generale ale acesteia;

c) pedepsele aplicabile, măsurile educative și măsurile de siguranță care se pot lua față de persoanele care au comis fapte prevăzute de legea penală.

3. Există intenție directă când făptuitorul:

a) prevede rezultatul faptei sale și deși nu-l urmărește acceptă posibilitatea producerii lui;

b) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără teme că acesta nu se va produce;

c) prevede rezultatul faptei sale, urmărind producerea lui prin săvârșirea acelei fapte.

4. Intenția depășită (*praeterintenția*) este o formă de vinovăție care se realizează:

a) prin săvârșirea unei fapte cu intenție directă și producerea unui rezultat mai grav decât cel urmărit, rezultat care este însă prevăzut și acceptat de făptuitor la momentul săvârșirii faptei;

b) prin săvârșirea unei fapte cu intenție indirectă și producerea unui rezultat mai grav decât cel acceptat de făptuitor prin săvârșirea faptei, rezultat care însă nu este imputabil făptuitorului dincolo de limita ce ar rezulta din acceptarea sa;

c) prin săvârșirea unei fapte printr-o acțiune sau inacțiune intenționată și care produce un rezultat mai grav, care se datorează culpei făptuitorului.

5. Constituie elemente ale laturii obiective a conținutului constitutiv al unei infracțiuni:

- a) elementul material;
- b) elementul subiectiv;
- c) mobilul săvârșirii faptei.

6. Culpă ca formă a vinovăției există când făptuitorul:

a) prevede rezultatul faptei sale și deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui;

b) prevede rezultatul faptei sale, urmărind producerea lui prin săvârșirea acelei fapte;

c) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce.

7. Există culpă ca formă a vinovăției când făptuitorul:

a) prevede rezultatul faptei sale, urmărind producerea lui prin săvârșirea acelei fapte;

b) nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să-l prevadă;

c) prevede rezultatul faptei sale și deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui.

8. Există culpă fără prevedere când făptuitorul:

a) prevede rezultatul faptei sale și deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui;

b) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce;

c) infractorul nu prevede rezultatul, deși putea și trebuia să-l prevadă.

9. Există culpă cu prevedere când făptuitorul:

a) prevede rezultatul faptei sale, urmărind producerea lui prin săvârșirea acelei fapte;

b) nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să-l prevadă;

c) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce.

10. Fapta comisă din culpă:

a) constituie infracțiune numai dacă făptuitorul a prevăzut rezultatul faptei sale, urmărind producerea acestuia;

b) constituie infracțiune dacă intenția depășită a produs un rezultat mai grav;

c) constituie infracțiune numai când legea o prevede în mod expres.

11. Există intenție indirectă ca formă a vinovăției când făptuitorul:

a) prevede rezultatul faptei sale, și deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui;

b) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce;

c) nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să-l prevadă.

12. Care este forma și modalitatea vinovăției când făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și urmărește producerea lui prin săvârșirea acelei fapte?

- a) intenția indirectă;
- b) intenția directă;
- c) culpa cu prevedere.

13. În cazul cărei forme și modalități a vinovăției făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui:

- a) intenția directă;
- b) culpa cu prevedere;
- c) intenția indirectă.

14. Săvârșirea infracțiunii comise prin omisiune se consideră când:

a) există o obligație legală sau contractuală de a acționa sau autorul omisiunii, printr-o acțiune sau inacțiune anterioară a creat o stare de pericol care a înlesnit producerea rezultatului;

b) numai când autorul omisiunii, printr-o acțiune sau inacțiune anterioară a creat o stare de pericol care a înlesnit producerea rezultatului;

c) acțiunea autorului care a creat starea de pericol este ulterioară actului infracțional.

15. Există infracțiune atunci când:

a) fapta este săvârșită de două sau mai multe persoane numai împreună cu un făptuitor minor;

b) există mai multe fapte săvârșite numai cu forma de vinovăție a intenției directe;

c) fapta este săvârșită din culpă, numai atunci când legea prevede în mod expres aceasta.

16. Fapta constând într-o acțiune sau inacțiune constituie infracțiune când este săvârșită:

- a) cu intenție;

- b) numai din culpă simplă;
- c) numai din culpă cu prevedere.

17. Când se poate considera săvârșită prin omisiune infracțiunea comisivă, care presupune producerea unui rezultat:

- a) când autorul omisiunii a creat o stare de pericol care a înlesnit producerea rezultatului printr-o acțiune sau inacțiune anterioară;
- b) când autorul omisiunii a urmărit săvârșirea unei infracțiuni de pericol;
- c) când autorul a acționat fără a exista o obligație legală sau contractuală.

18. Subiectul activ al infracțiunii poate fi:

- a) orice persoană;
- b) orice persoană fizică sau juridică;
- c) persoana fizică ce a împlinit vârsta de 14 ani.

19. Persoana fizică, pentru a fi subiect activ al infracțiunii, trebuie să îndeplinească, printre altele și următoarele condiții generale:

- a) să aibă vârsta de 16 ani, indiferent dacă are sau nu discernământul faptelor;
- b) să aibă vârsta de 14 ani împliniți și să existe dovada că a acționat cu discernământ;
- c) să nu profite de o situație prilejuită de o calamitate.

20. În legea penală română subiectul activ al infracțiunii trebuie să îndeplinească printre altele și următoarele condițiile generale:

- a) să aibă libertatea de voință și de acțiune;
- b) să acționeze numai cu intenție;
- c) să coopereze cu alți participanți.

21. Nu pot fi subiecți activi ai infracțiunii:

- a) persoanele care săvârșesc faptele penale sub imperiul constrângerii fizice sau morale;